

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Stephani Balvzii Tvtelensis Admonitio Ad Lectorem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

æ Ecclesiæ personaliter exhibuerit, stallum in choro & locum in Capitulo juxta ipsius Ecclesiæ confuetudinem non differat assignare. Si verò prædictus Archiepiscopus, quod non credimus, mandatum nostrum distulerit vel neglexerit adimplere, volumus & præsentium vobis auctoritate districte præcipimus quatenus vos id auctoritate nostra sublatu appellationis obstaculo exequi minimè postponatis. Cùm autem præfatus Al. pacificam ipsius Magdeburgensis præposituræ possessionem fuerit asseditus, liberum sit eis ad quos donatio præposituræ sanctæ Mariæ ad gradus, quam priùs idem habuerat, pertinere dignoscitur, de ipsa præpositura quod canonicum fuerit ordinare. Quòd si omnes &c. duo vestrum &c. Datum Laterani XIII. Kal. Martij, pontificatus nostri anno secundo.

STEPHANI BALVZII

TVTELENSIS

ADMONITIO AD LECTOREM.

REGESTUM hoc Innocentij III. esse mutilem faciliè colligimus ex annalibus Rogerij de Hoveden: qui cùm narrasset ea, quæ apud Innocentium isto anno egit Gilardus Episcopus Menevensis pro restituenda veteri dignitate metropolitica Ecclesiæ Menevensis, demum addit eundem Gilardum sive Gilardum epistolam ab Innocentio ea de re scriptam ad Hubertum Cantuariensem Archiepiscopum in ejusdem Papæ registro scribi procurasse ad perpetuum rei memoriam. Et tamen certum est epistolam illam non extare in hoc secundo libro, quamvis anno M C X C I X. data dicatur. Adferam autem ipsa Rogerij verba; ex quibus discemus mutilem esse, ut dictum est, hoc regestum, simili que intelligimus quid in illa Innocentij epistola, qua haec tenet, continetur; ne quid hec, quantum fieri poterit, desideretur. Eodem anno (M C X C I X.) Magister Gilardus Menevensis electus suscitavit controversiam super iure metropolitico Ecclesiæ Menevensis, jus ejusdem Ecclesiæ & pristinam Metropolitanam dignitatem coram Domino Innocentio Papa tertio & Cardinalibus, videlicet Octoviano Hostiensi & Portuensi & Iohanne Albanensi Episcopi Cardinalibus, & Iordanu de Fossanova, & Sepredo, & Iohanne de S. Paulu, & Iohanne de Salerno, & Gratiano, & Hughelno, & Huguncione Cardinalibus publicè protestando. Et infra: Cuius rei occasione, & ad prædicti Gilardi instantiam jus Ecclesiæ sua publicè in Curia Romana protestantis, Innocentius Papa Huberum Cantuariensem Archiepiscopum super statu Menevensis Ecclesiæ & dignitate metropolitica litteris suis citavit. Quæ etiam litteras prædictus Gilardus ad perpetuum rei

geste memoriam in ejusdem Papæ registro scribi præcuravit. Precepit etiam idem Papa prædicto Archiepiscopo quatinus supradicto Giraldo Menevensi electo ita consecrationem impenderet quod sacramentum illicitum, quale extorquere solebant predecessores sui ab Episcopis sancti David, scilicet de non prosequendo iure metropolitico contra Cantuariensem Ecclesiam, non exigere, sed tantum canoniam obedientiam juxta communem formam facere. Precepit etiam idem Papa Lincolniensis, Dunelmensis, & Eliensis Episcopis quod si Archiepiscopus Cantuarius sepedictum Gilardum consecrare differret, ipsi apostolica auctoritate freti illum consecrare non differrent. Haec tenus Rogerius de Hoveden. Vanum portò, ut hoc etiam dicamus, & inutilem fuisse hunc Gilardi conatum docet Gervafius monachus Dorobernensis in Actibus Pontificum Cantuariensem: ubi ait Hubertum Cantuariensem Archiepiscopum cassasse ambitionem Gilardi, qui Menevensis Ecclesia in Curia Romana se dicebat electum, & alium sacravisse canonicè electum. Vnde colligimus paritum non fuisse litteris Innocentij, quæ per subreptionem imputatae fuerant.

Itaque cùm vel ex hoc loco constet hunc regestorum Innocentij III. librum esse imperfectum, quem aliunde videmus rudem ferme indigetamque molem esse, prout haec tenus editus est, cùm eodem interdum epistolæ bis illic descriptæ reperiuntur ad verbum, rem non inutilem nec ingratam viris eruditis & istarum rerum studiofis me facturum putavi, si quemadmodum in fine libri primi nonnullas epistolas addidi que in superioribus editionibus non extabant, ita in istius fine nonnullas adderem quæ haec tenus cum Innocentij III. epistolis editæ non sunt, quæ verò pertinent ad secundum annum pontificatus ejusdem Innocentij. Eorum nonnullas erimus ex tabulariis Ecclesiarum ac monasteriorum, alias ex lucubrationibus clarissimorum virorum Odorici Raynaldi, Iohannis Lauñoij, Ferdinandi Vghelli, Iohannis Maria Campi, Iohannis Lucij Dalmatin, & Petri Garielli.

Sed & illud te monendum existimavi, Lector, Constitutionem pro Iudeis, quæ in hac editione nostra numero cccxi. notata reperitur, editana fuisse à Materno Cholino in fine libri secundi, monito interim lector non extare in aliis editionibus. Nos, non antiquitatem editionis, sed ordinem temporum sequuti, eam in loco reposuimus quem nunc occupat in hac editione.

Demum, ne quis offendatur quod in fine istius

libri non edidimus juramenta Comitis Hildebrandini & Petri Praefecti Vrbis,

Epist. 290.
Vt Episcopo
suo respondeat
de decimis,
mortuariis, &
oblationibus.

Xxx iii

UNIVERSIS PRÆLATIS
& Clericis dioecesis Pinnensis.

Innocentius Episcopus servus servorum Dei dilectis filiis universis Ecclesiarum Prælatis & Clericis Ecclesiæ Pennensis lege dioecesana subiectis salutem &